

На сучасному етапі дослідженням Microsoft Office 365 займається Ветров І.А. [1]. У своїй статті «Office 365. Перші кроки до “Віртуальної учительської”» автор доступною мовою пояснює майбутнім користувачам, як легко налагодити роботу із даним хмарним сервісом.

Дослідження розкривають: історію та функції хмарного сервісу, можливості його застосування у різних сферах людського життя, зокрема у навчанні.

Висновки. Хмарний сервіс відкриває нові можливості для навчання в освітньому закладі та поза його межами, сприяє ефективній та творчій співпраці.

ДЖЕРЕЛА

1. Ветров І.А. Office 365. Перші кроки до «Віртуальної учительської» [Електронний ресурс] / І.А. Ветров // Комп'ютер у школі та сім'ї. — 2013. — № 2. — С. 25–29. — Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/komp_2013_2_8.pdf
2. Офіційний сайт Microsoft: Безкоштовні хмарні технології Microsoft [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.microsoft.com/uk-ua/cloud/>

ОРГАНІЗАЦІЯ МООС
З ВИКОРИСТАННЯМ ВІКІ-ТЕХНОЛОГІЇ

Варченко-Троценко Л.О.,
*Центр ІКТ-компетенцій НДЛ інформатизації
освіти Київського університету
імені Бориса Грінченка, м. Київ*

МООС (масовий відкритий он-лайн-курс) — інноваційна форма освіти [1]. У таких курсах може брати участь велика кількість учасників, яким надається вільний доступ до усіх навчальних матеріалів через мережу Інтернет. Початкова мета МООС — «відкрити» освіту і надати безкоштовний доступ до вищої освіти для великої кількості студентів з різних країн. На відміну

від традиційних університетських он-лайн-курсів MOOC мають дві ключові риси:

- 1) *відкритий доступ* — будь-яка людина може безкоштовно стати учасником он-лайн-курсу;
- 2) *масштаб* — у курсі може брати участь нескінченна кількість студентів.

Wiki-технологія відповідає ідеології MOOC, вона дає змогу створити *відкритий курс*, участь у якому може взяти *велика кількість користувачів*.

Відкритий курс «Я — в інформаційному середовищі університету» (див. *рис. 1*) створено для ознайомлення студентів з навчальним електронним середовищем університету.

Рис. 1. MOOC «Я — в інформаційному середовищі університету»

У цьому курсі студенти можуть ознайомитись з теорією, доповнити її, взяти участь в обговоренні проблемних питань, знайти велику кількість корисних посилань, виконати практичні завдання.

У результаті роботи з матеріалами курсу студенти можуть зберегти свої матеріали на персональній сторінки, оцінити себе за спеціально створеною формою оцінювання, отримати знання про інформаційне електронне середовище університету та одержати відповідні навички щодо користування кожною її складовою — інституційним репозитарієм, системою електронного навчання Moodle, електронними журналами, базами дослідницьких

студентських робіт, електронними конференціями, електронними ресурсами бібліотеки тощо.

У цьому курсі студенти можуть ознайомитись з теорією, доповнити її, взяти участь в обговоренні проблемних питань, знайти велику кількість корисних посилань, виконати практичні завдання.

У результаті роботи з матеріалами курсу студенти можуть зберегти свої матеріали на персональній сторінці, оцінити себе за спеціально створеною формою оцінювання, отримати знання про інформаційне електронне середовище університету та одержати відповідні навички щодо користування кожною її складовою — інституційним репозитарієм, системою електронного навчання Moodle, електронними журналами, базами дослідницьких студентських робіт, електронними конференціями, електронними ресурсами бібліотеки тощо.

Основні принципи курсу:

1) співпраця — даються посилання на різні теоретичні матеріали, необхідні для ознайомлення та обговорення;

2) ремікс — після ознайомлення з матеріалами, відстеження і фіксування даних, близьких до розуміння студентом матеріалу курсу, він вирішує, що із цим робити. Він може зберегти документ на своєму комп'ютері або в Інтернеті, поділитися своїм контентом з іншими людьми;

3) перепрофілювання. Основне завдання курсу — допомогти студентові створити своє, а не повторювати слова інших. І це найскладніша частина процесу навчання;

4) повідомлення. Обмін повідомленнями створює додатковий відкритий зміст курсу;

5) форма звітності — створення власного е-портфолію з корисними матеріалами та виконаними завданнями.

Висновки. У період активного розвитку та впровадження в усі сфери життя інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема і в освіту, з'являється велика кількість сценаріїв організації ефективного навчально-виховного процесу не тільки в рамках університетів, але й за їх межами. Освіта набуває відкритості та доступності, все активніше використовуються масові відкриті он-лайн-курси, що дають змогу здобувати нові всебічні знання безкоштовно та у зручній формі.

ДЖЕРЕЛА

1. Кухаренко В.Н. Инновации в E-learning: массовый открытый дистанционный курс / В.Н. Кухаренко // Высшее образование в России. — 2011. — № 10. — С. 93–99.
2. Udacity [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.udacity.com
3. Larry, C. (2012) MOOCs and Pedagogy: Teacher-Centered, Student-Centered, and Hybrids (Part 1) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://larrycuban.wordpress.com/2013/02/13/moocs-and-pedagogy-part-2/>
4. Belanger, V., Thornton, J. (2013), Bioelectricity: A Quantitative Approach — Duke University's First MOOC.
5. Панченко Л.Ф. Масовий відкритий онлайн-курс як форма підвищення кваліфікації викладача вищої школи / Л.Ф. Панченко // Education and Pedagogical Science. — 2013.

ФАСЕТНА КЛАСИФІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Воронкін О.С.,

*Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка, м. Старобільськ*

Проблема класифікації інформаційно-комунікаційних технологій навчання (ІКТН) належить до найбільш важливих і неоднозначно вирішуваних. У широкому розумінні, класифікація — це система супідрядних понять (класів, об'єктів) будь-якої галузі знань, що представляється у вигляді схем (таблиць) і використовується як засіб для встановлення зв'язків між цими поняттями чи класами об'єктів, а також для точного орієнтування в різноманітні поняття або відповідних об'єктів.

Спроби розробити класифікацію технічних засобів навчання, навчачих машин, ІКТ, інформаційних систем, програмних засобів робилися протягом їх еволюційного розвитку та використання у навчальному процесі. Таких класифікаційних рішень дослідниками запропоновано величезну кількість в залежності від аспектів розгляду та виявлених ознак. У той же час жодне із них не може бути вичерпним.